

[Anne Grete Holmsgård]

begynde at afvikle nogle af disse ordninger. Jeg tænker ikke på den relative afvikling, der foregår i kraft af, at der selvfølgelig ikke er så stor indirekte statstøtte eller så stort tab for Nationalbanken og Hypotekbanken, i det øjeblik renteniveauet er lavere.

Omfanget af erhvervsstøtteordningerne er meget stort. Ifølge Management er det, hvis man trækker boligbyggeriet ud, og hvis man trækker landbruget ud, på over 8 mia kr. i 1982, og det er ekspanderet kraftigt. Ikke bare under denne regering. Man må vel nærmere sige, at det specielt er ekspanderet under socialdemokratiske regeringer og under SV-regeringen. K-låneordningen fik et voldsomt skub opad allerede fra starten af SV-regeringens tid, og den blev øget støt hen ad vejen.

Det interessante er, at der ikke på noget tidspunkt overhovedet er foretaget bare noget så minimalt som en effektundersøgelse af disse støtteordninger. Hvilken indflydelse har de på beskæftigelsen? Hvilken indflydelse har de på de industrier, de erhverv, der ikke får støtte? Hvilken betydning har de i kraft af, at der faktisk har været faldende privat udlandslånoptagning i takt med, at erhvervsstøtteordningerne, de rentesubsidierede, er steget? Det har man overhovedet ikke på noget tidspunkt undersøgt, og man kan se i pressen, at den nuværende regering også afviser det. Det oser efter min mening langt væk af utroværdighed og fordækthed, når regeringen ikke engang vil foretage noget så banalt som en effektundersøgelse. Selv den meget skarpe kritik, der er kommet fra Nationalbankens direktør, lader til at prelle af på regeringen.

En anden ting, der er interessant, er, at støtteordningerne i 1982 faktisk var af et sådant omfang, at det svarer til de private investeringer overhovedet. Det er jo temmelig kolossalt.

En anden ting, der er interessant, er, at de stigende tilskud først og fremmest har fundet sted inden for sektorer, hvor de har været fuldstændig ukontrollable, hvor der ikke har været noget loft eller noget som helst andet, hvorimod man inden for områder som f.eks. almennyttigt byggeri, hvor der også gives tilskud, isoleringstilskud, osv., har indført kvotaordninger fra starten. Det har man altså ikke ønsket at gøre inden for f.eks. skibs-

kreditordningerne, K-låneordningerne eller eksportkreditterne.

Et af de nylige eksempler, vi har haft, er hele diskussionen om skibsværftsindustrien, hvor man i dag kan se to lokalområder, henholdsvis Helsingør- og Nakskovområdet, udsat for nogle fantastiske problemer med en arbejdsløshed, der stiger katastrofalt i løbet af de næste par måneder. Det er en af konsekvenserne af, at man har ydet støtte til skibsværfterne fuldstændig betingelsesløst og uden at undersøge, hvad der var af perspektiver i denne sektor, og uden at undersøge, hvad man i øvrigt kunne gøre inden for nogle lokalområder. Nu står man med nogle fuldstændig katastrofale problemer. Jeg synes nok, at om ikke andet så burde udviklingen inden for dette område dog mane til eftertanke og mane til, at man nu for en gangs skyld gik i gang med at undersøge, hvilke virkninger erhvervsstøtteordningerne egentlig har, fremfor bare at køre videre deruda' på sin gamle liberalistiske filosofi.

(Kort bemærkning).

Kelm-Hansen (S):

Det er fru Janne Normanns bemærkninger om u-landsafsnittet i ministerens redegørelse, der kalder mig herop. Der er mildt sagt ikke belæg for det, fru Janne Normann sagde, da hun påstod, at der ved debatten her i tinget den 18. februar i år var tale om, at det flertal, der blev manifesteret, ikke længere lagde vægt på fattigdomskriteriet i u-landsbistanden.

Det, vi drøftede den 18. februar, var, på hvilken måde statslånsbistanden skulle udvides, og diskussionen stod rent konkret om, hvorvidt der skulle nogle lande mere eller mindre med, om der skulle være 69 lande eller 65 lande med. Når man derudover ved, at måleinstrumentet BNP pr. indbygger er et overordentlig usikkert instrument, forekommer det mig lidt deprimerende, når fru Janne Normann bruger så stærke ord, som hun gør.

Derudover vil jeg gerne benytte lejligheden til at fastslå, at der ikke er noget i ministerens redegørelse om dette, som må misforstås. Det er stadig væk sådan, at 25 pct. af den danske u-landsbistand kan bruges til de ordninger, der er omtalt i ministerens redegørelse. Denne kvota havde man fra forskellige sider i erhvervslivet ønsket udvidet, men